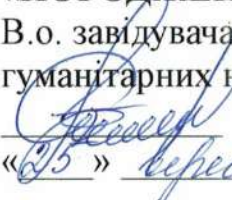

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ НАУК

«ПОГОДЖЕНО»

В.о. завідувача кафедри суспільно-гуманітарних наук

 Оксана ЧЕБАН
«25» вересня 2023 р.

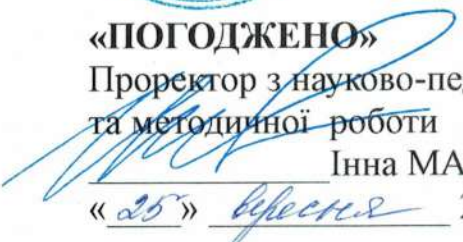
«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Декан факультету ветеринарної медицини, доцент

 Катерина РОДІОНОВА
«25» вересня 2023 р.

«ПОГОДЖЕНО»

Проректор з науково-педагогічної та методичної роботи

 Інна МАЛЕЦЬКА
«25» вересня 2023 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА
ОЗ 03. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПЕДАГОГІЦІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ третій (освітньо-науковий) рівень

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ 21 «Ветеринарія»

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 211 Ветеринарна медицина

ОСВІТНЯ ПРОГРАМА Ветеринарна медицина

СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ Факультет ветеринарної медицини

Робоча програма з освітнього компонента «Інноваційні технології в педагогіці вищої освіти» для здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти ступеня доктора філософії (PhD) за освітньо-науковою програмою «Ветеринарна медицина».

Розробник програми: Надія КІЧУК – доктор педагогічних наук, професор кафедри суспільно-гуманітарних наук.

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри суспільно-гуманітарних наук

Протокол № 1 від «01» серпня 2023 р.

Протокол № 3 від «25» вересня 2023 р. (зі змінами)

В.о. завідувача кафедри суспільно-гуманітарних наук, к. ф. н., доцент

Оксана ЧЕБАН

Гарант освітньої програми

Ігор ПАНІКАР

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітня програма, рівень вищої освіти здобувача	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань: 21 «Ветеринарна медицина»	Обов’язкова	
	Спеціальність: 211 «Ветеринарна медицина»		
Модулів – 2	Освітньо-наукова програма: «Ветеринарна медицина»	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 2		1-й	1-й
Індивідуальне науково-дослідне завдання		Семестр	
Загальна кількість годин - 90		1-й	1-й
		Лекції	
		16	
		Практичні, семінарські	
		14	
		Самостійна робота	
		60	
Рівень вищої освіти: третій (освітньо-науковий) Ступінь вищої освіти: доктор філософії	Індивідуальні завдання:		
	-	-	
	Вид контролю: залік		

Примітка

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 30/60

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Предмет вивчення освітнього компонента: інноваційні підходи до освітнього процесу в сучасному закладі вищої освіти з урахуванням євроінтеграційних процесів.

Метою освітнього компонента є формування у здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти розуміння і здатності викладати в закладі вищої освіти фахові освітні компоненти з використанням інноваційних педагогічних технологій, здійснювати науково-педагогічну та освітньо-інноваційну діяльність з використанням сучасних дидактичних інструментів, розробляти та реалізовувати наукові та інноваційні проєкти з дотриманням норм академічної етики.

Завдання освітнього компонента полягає у набутті здобувачами третього (освітньо-наукового) рівня навичок викладацької діяльності у закладах вищої та післядипломної освіти. Підґрунтям для ефективного оволодіння навчальною дисципліною є усвідомлення власної професійної здатності до навчання фахівців у сфері економіки, яка передбачає оволодіння сукупністю певних психолого-педагогічних і дидактико-методичних засад освітнього процесу у сучасній вищій школі.

В результаті вивчення освітнього компонента здобувач повинен:

знати:

- знати наукові основи сучасної інноватики, конструктивні інноваційні педагогічні у вищій школі в контексті євроінтеграційних тенденцій;
- знати науковий зміст компетентнісної освітньої парадигми, параметри її конструктивності;
- застосовувати передові концептуальні та методологічні знання з філософії науки, агрономії та суміжних галузей, а також дослідницькі вміння для планування й проведення актуальних прикладних наукових досліджень;
- глибоко розуміти загальні принципи та методи аграрних наук, а також методологію наукових досліджень, застосовувати їх у власних дослідженнях у сфері ветеринарної медицини та викладацькій практиці.

вміти:

- творчо застосовувати у практиці викладацької діяльності базові ідеї системних інноваційних педагогічних технологій
- вміти у професійній діяльності викладача втілювати елементи тих інноваційних педагогічних технологій, результативність яких засвідчує як вітчизняний передовий досвід ЗВО-лідерів, так і зарубіжжя;
- розробляти і викладати в закладах вищої освіти фахові дисципліни агрономічного спрямування з використанням сучасних технологій навчання;
- розробляти і реалізовувати наукові інноваційні проєкти, які дають можливість вирішити наукові, технологічні, економічні й організаційні проблеми агрономії з дотриманням норм академічної етики і врахуванням технічних, соціальних, економічних, екологічних та правових аспектів.

3. КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

В результаті вивчення освітнього компонента «Інноваційні технології в педагогіці вищої освіти» у здобувача формуються:

Інтегральна компетентність (ІК):

ІК. Здатність продукувати нові ідеї, розв'язувати комплексні проблеми професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності у сфері агрономії, застосовувати методологію наукової та педагогічної діяльності, а також проводити власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК7. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних наукових

джерел. Здатність працювати з різними джерелами інформації, аналізувати та синтезувати її, виявляти не вирішені раніше задачі (проблеми) або їх частини, формулювати наукові гіпотези.

ЗК14. Здатність до педагогічної діяльності щодо організації та здійснення освітнього процесу, навчання, виховання, розвитку і професійної підготовки здобувачів освіти до певного виду професійно-орієнтованої діяльності.

Фахові (спеціальні) компетентності (СК):

СК 5. Здатність здійснювати науково-педагогічну та освітню інноваційну діяльність у закладах вищої освіти з використанням сучасних технологій навчання.

Програмні результати вивчення освітнього компонента «Інноваційні технології в педагогіці вищої освіти»:

ПРН 3. Знання та розуміння основних теоретичних понять у галузі інформаційних технологій та інформаційних систем. Знання методик та алгоритмів обробки великих масивів даних за допомогою інформаційних технологій. Вміння та навички використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології, застосовувати інформаційні технології для обробки та аналізу результатів експериментальних досліджень та їх представлення.

ПРН 12. Знання та розуміння структури вищої освіти в Україні. Знання та вміння використовувати законодавче та нормативно-правове забезпечення вищої освіти. Знання специфіки науково-педагогічної діяльності викладача вищої школи. Знання та вміння використовувати сучасні засоби і технології організації на здійснення освітнього процесу. Знання та вміння використовувати різноманітні аспекти виховної роботи зі студентами та інноваційні методи навчання.

ПРН 21. Вміння та навички брати участь у критичному діалозі. Вміння та навички зацікавити результатами дослідження з гігієни тварин, гігієни харчових продуктів і кормів.

4. СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	Денна форма навчання				
	усього	лек	пр.	інд.	с.р
Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні засади компетентнісного підходу до інноваційно-технологічної культури викладання закладу вищої освіти					
Тема 1. Система вищої освіти в Україні у контексті євроінтеграції.	10	2			10
Тема 2. Педагогічний сенс компетентнісного підходу щодо технологізації професійної діяльності викладача ЗВО.	14	2			10
Разом за змістовим модулем 1	24	4			20
Змістовий модуль 2. Методологія наукової діяльності					
Тема 3. Педагогічна технологія: ознаки, структура класифікування. Викладач ЗВО як проєктант педагогічної технології	12	2	2		8
Тема 4. Здатність викладача ЗВО до інновації – передумови успішності й лідерства.	12	2	2		8
Тема 5. Інноваційні педагогічні	10	2	2		6

технології викладання у сучасній вищій школі: узагальнена характеристика параметрів конструктивності.					
Тема 6. Системні інноваційні педагогічні технології: узагальнена характеристика інструментів.	10	2	2		6
Тема 7. Локальні інноваційні педагогічні технології викладання у ЗВО.	10	2	2		6
Тема 8. Аналіз інноваційної діяльності викладача ЗВО за вимірами моніторингу якості освіти.	12	2	4		6
Разом за змістовим модулем 2	66	12	14		40
Усього годин	90	16	14		60

5. ЗМІСТ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

5.1. ПРОГРАМА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні засади компетентнісного підходу до інноваційно-технологічної культури викладання закладу вищої освіти

Тема 1. Система вищої освіти в Україні у контексті євроінтеграції

Основні принципи вищої вітчизняної освіти: контекстність Болонських ініціатив. Узагальнена характеристика ступенів вищої освіти в Україні. Структура своєрідності сучасного вітчизняного ЗВО та моніторингу якості надання освітніх послуг здобувачам наукового ступеня «доктор філософії». Етичний кодекс ученого України.

Тема 2. Педагогічний сенс компетентнісного підходу щодо технологізації професійної діяльності викладача ЗВО

Гене́за компетентнісної освітньої парадигми. Національний класифікатор професій (2021р.): вимоги до особистості викладача вищої школи та його професійної діяльності. Корпоративна культура викладача конкурентноспроможного закладу вищої освіти.

Змістовий модуль 2. Конструктивність інноваційних технологій в педагогіці вищої школи: параметри, роль викладача ЗВО

Тема 3. Педагогічна технологія: ознаки, структура класифікування. Викладач ЗВО як проєктант педагогічної технології.

Педагогічна технологія в структурі наукового знання. Загальні засади педагогічної інноватики. Ознаки та структура педагогічної технології. Сучасні підходи до класифікування педагогічних технологій.

Тема 4. Здатність викладача ЗВО до інновації – передумови успішності й лідерства.

Педагогічна інновація як процес створення, поширення й використання нововведень у теорію і практику вищої школи. Поняття «педагогічна новизна». Різновид новизни (абсолютно нове; відносно новизна; суб'єктивна новизна; псевдоновизна).

Тема 5. Інноваційні педагогічні технології викладання у сучасній вищій школі: узагальнена характеристика параметрів конструктивності.

Сутнісні ознаки інновацій у фаховій діяльності викладача ЗВО. Інновація як процес; інновація як результат. Конструктивна інноваційна технологія викладання- чинник успішності процесу учіння здобувачів вищої освіти.

Тема 6. Системні інноваційні педагогічні технології: узагальнена характеристика інструментів.

Узагальнена характеристика системних інноваційних педагогічних технологій. Своєрідність «Школи успіху і радості» С. Френе. Домінанти «Школи для життя, через життя» Ж.-О. Декролі. Специфіка «Школи діалогу культур» В.Біблера.

Тема 7. Локальні інноваційні педагогічні технології викладання у ЗВО.

Наскрізний характер інтерактивних технологій та служби інтерактивного спілкування (ІР-телефонія, відеоконференції, інтернет-пейджери) у педагогічних інноваціях викладача ЗВО. Мотивація навчально-пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти шляхом організації навчання у співробітництві (навчання у малих групах) методом дискусії (дебати, «круглий стіл», форум, «сократівський стіл»), ігровим методом, методом «мозгової атаки».

Тема 8. Аналіз інноваційної діяльності викладача ЗВО за вимірами моніторингу якості освіти

Стимулювання творчої активності здобувачів вищої освіти шляхом використання технологій: проблемного навчання, кейс-стаді, «Світове кафе». Взаємозв'язок проєктної технології із інноваційною практикою; поетапне втілення проєктних процедур (предпроєктовий етап, реалізація проєкту, післяпроєктовий етап). Своєрідність підготовки і написання есе як інноваційної педагогічної технології.

5.2 ТЕОРЕТИЧНИЙ ЗМІСТ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА (КУРС ЛЕКЦІЙ)

Денна форма навчання

№ з/п	Змістовний модуль, теми лекцій і орієнтирний перелік питань
Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні засади компетентнісного підходу до інноваційно-технологічної культури викладання закладу вищої освіти	
1.	Тема 1. Система вищої освіти в Україні у контексті євроінтеграції (2 год.) 1.1 Основні принципи вищої вітчизняної освіти: контекстність Болонських ініціатив. 1.2 Структура своєрідності сучасного вітчизняного ЗВО. 1.3 Узагальнена характеристика ступенів вищої освіти в Україні.
2.	Тема 2. Педагогічний сенс компетентнісного підходу щодо технологізації професійної діяльності викладача ЗВО (2 год.) 2.1 Генеза компетентнісної освітньої парадигми. 2.2 Національний класифікатор професій: вимоги до особистості викладача вищої школи та його професійної діяльності. 2.3 Корпоративна культура викладача конкурентноспроможного закладу вищої освіти.
Змістовий модуль 2. Конструктивність інноваційних технологій в педагогіці вищої школи: параметри, роль викладача ЗВО	
3.	Тема 3. Педагогічна технологія: ознаки, структура класифікування. Викладач ЗВО як проєктант педагогічної технології. (2 год.) 3.1 Педагогічна технологія в структурі наукового знання. 3.2 Загальні засади педагогічної інноватики. 3.3 Сучасні підходи до класифікування педагогічних технологій.

4.	Тема 4. Здатність викладача ЗВО до інновації – передумови успішності й лідерства. (2 год.) 4.1 Педагогічна інновація як процес нововведень у теорію і практику вищої школи. 4.2 Поняття «педагогічна новизна». 4.3 Різновид новизни.
5.	Тема 5. Інноваційні педагогічні технології викладання у сучасній вищій школі: узагальнена характеристика параметрів конструктивності. (2 год.) 5.1 Ознаки інновацій у фаховій діяльності викладача ЗВО. 5.2 Інновація як процес та результат. 5.3 Конструктивна інноваційна технологія викладання.
6.	Тема 6. Системні інноваційні педагогічні технології: узагальнена характеристика інструментів. (2 год.) 6.1 Узагальнена характеристика системних інноваційних педагогічних технологій. 6.2 Своєрідність «Школи успіху і радості» С. Френе. 6.3 Домінанти «Школи для життя, через життя» Ж.-О. Декролі. 6.4. Специфіка «Школи діалогу культур» В. Біблера.
7.	Тема 7. Локальні інноваційні педагогічні технології викладання у ЗВО. (2 год.) (2 год.) 7.1 Наскрізний характер інтерактивних технологій та служби інтерактивного спілкування. 7.2 Мотивація навчально-пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти.
8.	Тема 8. Аналіз інноваційної діяльності викладача ЗВО за вимірами моніторингу якості освіти (2 год.) 8.1 Стимулювання творчої активності здобувачів вищої освіти шляхом використання технологій. 8.2 Взаємозв'язок проєктної технології із інноваційною практикою. 8.3 Поетапне втілення проєктних процедур.

5.3. ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
		денна
1.	Педагогічна інновація як процес створення, поширення й використання нововведень у теорію і практику вищої школи.	-
2.	Сутнісні ознаки інновацій у фаховій діяльності викладача ЗВО. Інновація як процес; інновація як результат.	-
3.	Узагальнена характеристика системних інноваційних педагогічних технологій	2
4.	Наскрізний характер інтерактивних технологій та служби інтерактивного спілкування	2
5.	Інноваційні педагогічні технології викладання у сучасній вищій школі	2
6.	Інноваційний потенціал проєктної технології навчання здобувачів вищої освіти.	2
7.	Презентація різновиду методів роботи на лекційно-семінарських заняттях у ЗВО компетентним використанням ефективних візуальних засобів.	2
	Разом	14

5.4. САМОСТІЙНА РОБОТА

№ з/п	Питання (тема)	Кількість годин
1	Система вищої освіти в Україні у контексті євроінтеграції 1. Основні принципи вищої вітчизняної освіти: контекстність Болонських ініціатив. 2. Узагальнена характеристика ступенів вищої освіти в Україні. 3. Структура своєрідності сучасного вітчизняного ЗВО та моніторингу якості надання освітніх послуг здобувачам наукового ступеня «доктор філософії». 4. Етичний кодекс ученого України.	10
2	Педагогічний сенс компетентнісного підходу щодо технологізації професійної діяльності викладача ЗВО 1. Генеза компетентнісної освітньої парадигми. 2. Національний класифікатор професій : вимоги до особистості викладача вищої школи та його професійної діяльності. 3. Корпоративна культура викладача конкурентноспроможного закладу вищої освіти. 4. Педагогічний сенс компетентнісного підходу щодо технологізації професійної діяльності викладача ЗВО.	10
3	Педагогічна технологія: ознаки, структура класифікування. Викладач ЗВО як проєктант педагогічної технології. 1. Педагогічна технологія в структурі наукового знання. 2. Загальні засади педагогічної інноватики. 3. Сучасні підходи до класифікування педагогічних технологій. 4. Викладач ЗВО як проєктант педагогічної технології	8
4	Педагогічна технологія: ознаки, структура класифікування. Викладач ЗВО як проєктант педагогічної технології. 1. Педагогічна технологія в структурі наукового знання. 2. Загальні засади педагогічної інноватики. 3. Сучасні підходи до класифікування педагогічних технологій. 4. Викладач ЗВО як проєктант педагогічної технології	8
5	Інноваційні педагогічні технології викладання у сучасній вищій школі: узагальнена характеристика параметрів конструктивності. 1. Ознаки інновацій у фаховій діяльності викладача ЗВО 2. Інновація як процес та результат. 3. Конструктивна інноваційна технологія викладання- чинник успішності процесу учіння здобувачів вищої освіти.	6
6	Системні інноваційні педагогічні технології: узагальнена характеристика інструментів. 6.1 Узагальнена характеристика системних інноваційних педагогічних технологій. 6.2 Своєрідність «Школи успіху і радості» С. Френе. 6.3 Домінанти «Школи для життя, через життя» Ж.-О. Декролі. 6.4. Специфіка «Школи діалогу культур» В.Біблера.	6
7	Локальні інноваційні педагогічні технології викладання у ЗВО. 1. Наскрізний характер інтерактивних технологій та служби інтерактивного спілкування (ІР-телефонія, відеоконференції, інтернет-пейджери) у педагогічних інноваціях викладача ЗВО. 2. Мотивація навчально-пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти шляхом організації навчання у співробітництві (навчання у малих групах)	6

	методом дискусії (дебати, «круглий стіл», форум, «сократівський стіл»), ігровим методом, методом «мозгової атаки».	
8	Аналіз інноваційної діяльності викладача ЗВО за вимірами моніторингу якості освіти 1.Стимулювання творчої активності здобувачів вищої освіти шляхом використання технологій: проблемного навчання, кейс-стаді, «Світове кафе». 2.Взаємозв'язок проєктної технології із інноваційною практикою; поетапне втілення проєктних процедур (предпроєктний етап, реалізація проєкту, післяпроєктний етап). 3.Своєрідність підготовки і написання есе як інноваційної педагогічної технології.	6
	Разом	60

5.5. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

У процесі засвоєння знань з дисципліни «Інноваційні технології в педагогіці вищої школи» здобувач повинен уміти готувати реферати і складати есе. Участь у названих формах самостійної роботи закладає у аспірантів первинні навички самостійної дослідницької діяльності, набуття навичок пошуку, опрацювання відповідних джерел інформації.

Реферат – це скорочений виклад змісту первинного документа або його частини, з основними фактичними даними й висновками. Він починається з викладу сутності роботи і складається за таким планом: тема, предмет, (об'єкт) характер і мета роботи. В рефераті слід показати ті особливості теми, які необхідні для розкриття мети і змісту роботи, методи проведення роботи. Виклад матеріалу в рефераті має бути коротким і точним. Середній обсяг реферату становить приблизно 15-20 друкованих аркушів формату А4. Виконана реферативна робота повинна продемонструвати наявність навичок у здобувача щодо самостійного пошуку та опрацювання джерельної бази з обраної теми. З цією метою здобувач має знайти, ознайомитись і використати декілька наукових, навчальних і науково-методичних публікацій. В яких висвітлюються ті чи інші аспекти обраної теми. До таких джерел належать, по-перше, наукові публікації, по-друге. Навчальна література, по-третє, методично-довідкова література з філософії. У вступі автор аргументує вибір теми, вказує на її важливість, актуальність теми. Основна частина реферативної роботи складається з відповідних розділів. Назва будь-якого розділу основної частини не повинна повторювати назву теми роботи. Висновки робляться щодо кожного з розділів основної частини, а також узагальнення і можливі шляхи розв'язання проблем, розглянутих в основній частині дослідження. Список використаних джерел включає бібліографічний опис усіх опрацьованих і використаних автором у цій роботі джерел інформації.

Орієнтовний перелік тем індивідуальних завдань для самостійної роботи:

1. Євроінтеграційний вектор Болонського процесу.
2. Освіта-скарб, інновація – валюта.
3. Створити портфолію особистісно-професійного зростання, зміст кодексу ученого України.
4. Базові поняття компетентнісного підходу до освітніх реалій
5. Функції конкурентоздатного викладача ЗВО як лідера
6. Викладач, на якого чекають український соціум, здобувачі вищої освіти, наукова еліта аграрних наук та продовольства.
7. Класифікація педагогічних технологій.
8. Педагогічна технологія як індивідуальний проєкт успішного викладача ЗВО
9. Технологія освіти у ЗВО як педагогічна система

10. Європейська вища аграрна освіта: проблематика інновацій
11. Від творчості викладача – до творчості здобувача (фрагменти вітчизняного досвіду ЗВО аграрного профілю).
12. Банк педагогічних інновацій викладача – лідера.
13. Системні інноваційні педагогічні інновації у полікультурному студентському середовищі: мої самооцінні судження щодо конструктивності.
14. Дифузія інновацій
15. Ризики у запровадженні інноваційних технологій.

6. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Викладання дисципліни «Інноваційні технології в педагогіці вищої школи» здійснюється у формі читання лекцій, проведення практичних занять. Передбачається участь здобувачів у теоретичних конференціях, виступах з доповідями. Важливим елементом навчання є самостійна робота та виконання індивідуального навчально-дослідного завдання (ІНДЗ).

Основними методами досягнення навчальних цілей є:

- проведення оглядових та проблемних лекцій. Вивчення лекційного матеріалу дасть змогу здобувачам придбати навички вироблення євроцентричного мислення здобувачів вищої освіти. Цей курс спрямовано на формування системи наукових знань про гуманістичні засади вітчизняної освітньої сфери, пріоритетність інноваційного і компетентісного підходів, закладених у концепції Нової української школи.

У процесі опанування дисципліни «Інноваційні технології у педагогіці вищої школи» відбувається формування здатності здобувача розробляти і викладати в закладі вищої освіти фахові навчальні дисципліни з використанням інноваційних педагогічних технологій, здійснювати науково-педагогічну та освітньо-інноваційну діяльність із використанням сучасних дидактичних інструментів, розробляти та реалізовувати наукові й інноваційні проекти з дотриманням норм академічної етики.

- участі в семінарських заняттях. Вирішення практичних завдань формує вміння і навички прикладного застосування теоретичних знань та передбачає рішення задач, розгляд ситуацій з проблем формування раціональності знань та підходів їх розуміння з точки зору інноваційних технологій у педагогіці вищої школи. Під час консультацій здобувачі отримують відповіді на окремі теоретичні чи практичні питання та пояснення певних теоретичних положень дисципліни; виконання самостійної роботи.

Під час проведення лекційних і семінарських занять з дисципліни «Інноваційні технології в педагогіці вищої школи» застосовують словесні, інноваційні, наочні та практичні методи навчання. Найбільш часто на лекціях використовується пояснювально-інформативний метод з елементами проблемного підходу. Лекційний курс ведеться з використання мультимедійної техніки, що дозволяє демонструвати основні таблиці, фотографії, схеми, що розкривають зміст конкретної теми.

Проведення семінарських занять передбачає використання всієї системи прийомів, які дозволяють розвивати творче мислення здобувачів, вміння аргументовано відстоювати свою позицію, формулювати чітку логіку мислення – це дискусії щодо запропонованих для обговорення питань, що виходять за межі лекційного матеріалу, надання пріоритету питанням, які відведені для самостійного вивчення. При проведенні семінарських занять з дисципліни «Інноваційні технології в педагогіці вищої школи» застосовують словесні (бесіда, пояснення, розповідь, дискусія), інноваційні (мозковий штурм, робота в групах, метод презентації), наочні (ілюстрація, демонстрація). Відповідність програмних результатів та методів навчання зазначено у табл. 1.

Відповідність програмних результатів та методів навчання для

Результати навчання	Методи навчання
ПРНЗ. <i>Знання та розуміння</i> основних теоретичних понять у галузі інформаційних технологій та інформаційних систем. <i>Знання</i> методик та алгоритмів обробки великих масивів даних за допомогою інформаційних технологій. <i>Вміння та навички</i> використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології, застосовувати інформаційні технології для обробки та аналізу результатів експериментальних досліджень та їх представлення.	Лекції, семінарські заняття, самостійна робота, індивідуальні консультації. (розповідь, бесіда, дискусія з проблемних питань, демонстрація мультимедійних презентацій, групове обговорення ситуації)
ПРН 12. <i>Знання та розуміння</i> структури вищої освіти в Україні. <i>Знання та вміння</i> використовувати законодавче та нормативно-правове забезпечення вищої освіти. <i>Знання</i> специфіки науково-педагогічної діяльності викладача вищої школи. <i>Знання та вміння</i> використовувати сучасні засоби і технології організації на здійснення освітнього процесу. <i>Знання та вміння</i> використовувати різноманітні аспекти виховної роботи зі студентами та інноваційні методи навчання.	Лекції, семінарські заняття, самостійна робота, індивідуальні консультації. (розповідь, бесіда, дискусія з проблемних питань, демонстрація мультимедійних презентацій, групове обговорення ситуації, «мозковий штурм»)
ПНР 7. Розробляти та реалізовувати наукові й інноваційні проекти, які дають можливість переосмислити наявне та створити нове цілісне знання або професійну практику і розв'язувати значущі наукові та практичні проблеми ветеринарної медицини з дотриманням норм біоетики, біобезпеки та професійної етики, врахуванням соціальних, економічних та правових аспектів.	Лекції, семінарські заняття, самостійна робота, індивідуальні консультації. (розповідь, бесіда, дискусія з проблемних питань, демонстрація мультимедійних презентацій, групове обговорення ситуації)
ПРН 21 <i>Вміння та навички</i> брати участь у критичному діалозі. <i>Вміння та навички</i> зацікавити результатами дослідження з гігієни тварин, гігієни харчових продуктів і кормів.	Лекції, семінарських заняття, самостійна робота, індивідуальні консультації. (розповідь, бесіда, дискусія з проблемних питань, демонстрація мультимедійних презентацій, групове обговорення ситуації, розрахункові завдання, «мозковий штурм»)

7. МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ

Оцінювання знань здобувачів з освітнього компонента «Інноваційні технології в педагогіці вищої школи» здійснюється у формі поточного, модульного (рубіжного) та підсумкового контролів, які передбачені «Положенням про систему оцінювання знань здобувачів вищої освіти в Одеському державному аграрному університеті» (нова редакція), затвердженим наказом ректора ОДАУ № 227-заг від 22 вересня 2023 року.

Якість засвоєння змісту освітнього компоненту (незалежно від форми контролю) в Університеті **оцінюється** за 100-бальною шкалою з наступним переведенням у національну

шкалу (чотирибальну – «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно» чи вербальну – «зараховано», «незараховано») та шкалу ЄКТС згідно з таблицею 2.

Таблиця 2.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		Екзамен	Залік
90-100	A	Відмінно	зараховано
82-89	B	Добре	
74-81	C		
64-73	D	Задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно	не зараховано
1-34	F		

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами і критерії оцінювання наведена в таблиці 3.

Реалізація основних завдань оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти в Університеті досягається системними підходами до оцінювання та комплексністю застосування різних видів контролю.

Поточний контроль - це оцінка роботи здобувачів вищої освіти за всіма видами аудиторних занять (лекції, семінарські, практичні, лабораторні заняття) та самостійної роботи, яка відображає навчальні досягнення здобувачів в освоєнні програмного матеріалу освітнього компонента. Форму проведення поточного контролю під час навчальних занять визначає викладач.

Модульний контроль успішності здобувачів вищої освіти здійснюється для перевірки рівня засвоєння навчального матеріалу в кінці кожного навчального модуля (змістовного). Основні завдання модульного контролю полягають у підвищенні мотивації здобувачів вищої освіти до опанування навчального матеріалу, активізації спільної систематичної роботи викладачів і здобувачів вищої освіти упродовж семестру, а також в удосконаленні рівня організації освітнього процесу в Університеті.

Змістовний модуль (модуль) - запланована сукупність тем, що реалізується відповідними формами навчального процесу та підлягає модульному контролю. Модульний контроль проводиться за розкладом аудиторних занять у формі за рішенням кафедри. До модульного контролю допускаються здобувачі вищої освіти, які виконали індивідуальний навчальний план, тобто передбачені в конкретному змістовому модулі всі види навчальної роботи. Бал за модуль розраховується з урахуванням балів за поточний контроль і модульну контрольну роботу. Оцінювання поточного та модульного контролів здійснюється за 100-бальною шкалою з подальшим переведенням у національну шкалу та шкалу ECTS (табл.2).

Здобувач вищої освіти, який не брав участь у виконанні всіх видів робіт, передбачених робочою програмою або не склав модульний контроль, має право на його відпрацювання, відповідно до графіку відпрацювань, затвердженого кафедрою суспільно-гуманітарних наук.

З метою підвищення мотивації до систематичної активної роботи протягом усього періоду навчання за відповідним освітнім рівнем вищої освіти, переорієнтацію їхніх цілей з отримання позитивної оцінки на формування стійких знань, умінь та навичок; систематизації знань та активне їх засвоєння упродовж навчального року; подолання елементів суб'єктивізму під час оцінювання знань в Університеті передбачена **накопичувальна система оцінювання знань здобувачів вищої освіти**.

За накопичувальною системою підсумкова оцінка в балах з освітнього компонента розраховується як сума балів отриманих здобувачем вищої освіти за змістові модулі,

відвідування на заняттях та за додаткові види робіт з компоненту (активна участь в роботі наукового гуртка кафедри, підготовка реферату і виступ з ним на семінарі, конференції і т.і., доповідь на науковій студентській конференції, призове місце в олімпіаді, підготовка наукової публікації, виконання індивідуального завдання, участь у вдосконаленні навчально-методичної бази кафедри тощо) (табл. 4.).

Кількість балів, що може отримати здобувач вищої освіти за змістовий модуль, може бути різною і встановлюватися для кожного змістового модуля (в залежності від значимості змістового модуля) з урахуванням того, що підсумкова оцінка не може перевищувати 90 балів. Розрахунок балів за поточний контроль та заохочувальні види робіт визначаються кафедрою та робочою програмою.

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами і критерії оцінювання

Сума балів за 100-бальною шкалою	Оцінка в ECTS	Значення оцінки ECTS	Критерії оцінювання	Рівень компетентності	Оцінка за національною шкалою	
					екзамен	залік
1	2	3	4	5	6	7
90 - 100	A	відмінно	Студент виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили	Високий (творчий)	відмінно	зараховано
82 - 89	B	дуже добре	Студент вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна	Достатній (конструктивно-варіативний)	добре	
74 - 81	C	добре	Студент вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок			

Продовження табл. 3

1	2	3	4	5	6	7
64 - 73	D	задовільно	Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних	Середній (репродуктивний)	задовільно	

			положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих			
60 - 63	E	достатньо	Студент володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні			
35 - 59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання семестрового контролю	Студент володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу	Низький (рецептивно-продуктивний)	незадовільно	не зараховано
1 - 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням залікового кредиту	Студент володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів			

Підсумковий контроль – інтегроване оцінювання результатів навчання на певному ступені вищої освіти або на окремих його завершених етапах за національною шкалою і шкалою ЄКТС, яке включає семестровий контроль та атестацію здобувача.

Таблиця 4

Оцінювання освітнього компонента

Бал за модулі (змістовні модулі) (всього 0-90)	Бал за відвідування (всього 0-5)	Бал заохочувальний (всього – 0-5)
Модуль 1	0-10% пропусків – 5 балів	доповідь на науковій студентській конференції
Модуль 2	10%-20% пропусків – 4 бали	активна участь в роботі наукового гуртка кафедри
.....	20%-40% пропусків – 3 бали	підготовка реферату і виступ з ним на семінарі, конференції і т.п.
	40%-60% пропусків – 2 бали	призове місце в олімпіаді
	60%-80% пропусків – 1 бал	підготовка наукової публікації
	більше 80% пропусків – 0 балів	виконання індивідуального завдання участь у вдосконаленні навчально-методичної бази кафедри

Максимально можлива оцінка за знання програмного матеріалу освітнього компонента становить 100 балів (табл.5):

- модульний контроль – до 90 балів,
- бал за відвідування занять – до 5 балів,
- бал за додаткові види робіт з вивчення освітнього компонента до 5 балів.

Таблиця 5

Оцінювання освітнього компонента

Бал за змістовні модулі (БЗМ)											Сума		
Бал за модулі (змістовні модулі) (всього 0-90)												Бал за відвідування (всього 0-5)	Бал заохочувальний (всього -0-5)
Змістовний модуль 1 (ЗМ 1)					Змістовний модуль 2 (ЗМ 2)						0-5	0-5	100
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	T11			
10	10	10	9	8	8	8	6	6	6	6			
Модульний контроль - 45					Модульний контроль - 45								
БЗМ = (ЗМ1 + ЗМ2) : 2													

* T1,T2,T3.....- теми змістовного модуля

Відповідно до «Положення про систему оцінювання знань здобувачів вищої освіти в Одеському державному аграрному університеті» (нова редакція), затвердженим наказом ректора ОДАУ № 227-заг від 22 вересня 2023 року здобувач вищої освіти має право на автоматичне зарахування відповідних балів за освітній компонент, підвищити оцінку з освітнього компонента, право на перескладання підсумкового контролю з освітнього компонента.

У випадках конфліктної ситуації за мотивованою заявою здобувача вищої освіти чи викладача, деканом факультету/директором інституту створюється комісія для приймання

підсумкового контролю, до якої входять завідувач кафедри (провідний викладач) і викладачі відповідної кафедри, представники деканату та органу студентського самоврядування.

8. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Малецька І.В. Інноваційні технології в педагогіці вищої школи: методичні рекомендації для підготовки до практичних занять здобувачів за третім (освітньо-науковим) рівнем вищої освіти спеціальностей 073 Менеджмент, 201 Агрономія, 204 Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва, 211 Ветеринарна медицина, 212 Ветеринарна гігієна, санітарія та експертиза. Одеса: ОДАУ, 2021.

2. Малецька І.В. Інноваційні технології в педагогіці вищої школи: методичні рекомендації для підготовки до самостійної роботи здобувачів за третім (освітньо-науковим) рівнем вищої освіти спеціальностей 073 Менеджмент, 201 Агрономія, 204 Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва, 211 Ветеринарна медицина, 212 Ветеринарна гігієна, санітарія та експертиза. Одеса: ОДАУ, 2021.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. ANNEX to the Proposal for a Council Recommendation on Key Competences for Lifelong Learning. URL: <https://ec.europa.eu/education/sites/education/files/annex-recommendation-key-competences-lifelong-learning.pdf>.

2. Андрущенко В.П. Феномен освіти. Кн.1: монографія. Суми: Універ.книга. 2020. 452с

3. Гнезділова К.М. Корпоративна культура викладача вищої школи: теоретичні і методичні засади: монографія. Черкаси: ЧДУ ім. Б.Хмельницького.2018. 384с.

4. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології. Практикум: навч. пос. Київ: Вид. Дім «Слово», 2014. 488с.

5. Душенко О.С. Інтернет-технології: навчально-методичний комплекс. Ізмаїл: Ірбіс. 2017. 292с.

6. Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій / авт.-укл. Н.П. Наволокова.- 2-ге вид. Харків: Основа. 2018. 176с.

7. Закон України «Про вищу освіту». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text>

8. Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text>

9. Закон України «Про освіту». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>

10. Зязюн І.А. Педагогіка добра: ідеали і реалії: навч-мет. посіб. Київ: МАУП. 2020. 320с.

11. Кін О.М. Формування національної самосвідомості студентської молоді в процесі громадської діяльності: історія, теорія, практика: монографія. Харків: «Новий курс». 2021. 380с.

12. Кічук Н.В. Розвиток інноваційної культури суб'єктів освітнього простору: ресурси партнерської взаємодії // VI Дунайські читання. Ізмаїл: ІДГУ. 2020. С.90-94.

13. Кузікова С.Б. Психологічні основи становлення суб'єкта саморозвитку в юнацькому віці: монографія. Суми: МакДен.2014.412с.

14. Литвинов А. С. Педагогічний провайдинг інновацій в освіті: навч. посібник. Суми: Університетська книга, 2018. 265 с.

15. Лунячек Д.В. Основи педагогіки вищої школи. Харків: ХНУ ім. В.Н. Каразіна. 2014. 252с.

16. Медвідь Л. Інноваційна діяльність викладача у вищому навчальному закладі. Вища школа. 2022. № 1-2.С.26-45.

17. Михайліченко М.В., Рудик Я.М. Освітні технології: навчальний посібник. К.: ЦП «КОМПРИНТ», 2016. 583 с.
18. Ніколаєску І.О. Професійна самореалізація викладача системи післядипломної освіти в умовах інформаційно-комунікативного простору: монографія. Черкаси: ЧОП Чабаненко Ю.А. 2017. 352с.
19. Ортинський В. Педагогіка вищої школи: навчальний підручник. К.: Центр навчальної літератури, 2019. 472 с.
20. Сердюк Т.Б. Теоретичні основи дослідження особливостей дифузії інновацій в секторі ІТК. Економічний простір. 2019. № 148. С. 19-36
21. Сисоєва С. Навчання дорослих. Інтерактивні технології: навч.-метод. пос. Київ: ЕКМО. 2017. 320с.
22. Сухомлинський В.О. Вибр. твори: у 5-ти томах. Народження громадянина. Київ: Рад. школа. Т.3. с.7-582.
23. Черненко Н.М. Підготовка майбутніх менеджерів освіти до управління ризиками: теорія і практика: монографія. Одеса: Вид. Букаєв В.В. 2016. 386с.
24. Шубартовський Г. Інтернаціоналізація університетської освіти. *Вища школа*. 2021. № 4. С.59-63.

Допоміжна

1. Волкова Н.П. Інтерактивні технології навчання у вищій школі: навчально-методичний посібник. Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля, 2018. 360 с.
2. Гришина Ю. Знання, які змінюють світ: проблеми освіти в Україні та шляхи їх розв'язання: монографія. Київ. 2021. 276с.
3. Гузій Н.В. та ін. Теорія та методика професійно-педагогічної підготовки освітнянських кадрів: акмеологічні аспекти: монографія. Нац. пед. ун-т імені М.П. Драгоманова. Київ: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2018. 516 с.
4. Гуревич Р.С., Кадемія М.Ю., Шевченко Л.С. Інформаційні технології навчання: інноваційний підхід: навчальний посібник. Вінниця: ТОВ «Планер», 2012. 348 с.
5. Дубасенюк О.А. Сучасні наукові підходи як методологічні засади компетентнісного підходу в освіті. Житомир: ЖДУ ім. І. Франка. 2021. С.11-18.
6. Загірняк М.В., Поясок Т.Б., Беспарточна О.І., Токарева А.В. Медіапедагогіка: навчальний посібник. Харків: «Друкарня Мадрид», 2018. 360 с.
7. Каплінський В.В. Методика викладання у вищій школі : навч. посіб. Вінниця: ТОВ «Ніланд ЛТД», 2015. 224 с.
8. Коваленко О. Статути Європейських та українських університетів: порів. хар-ка. Вища освіта України. 2020. №.3. С. 79-86.
9. Кочубей А.В., Якубовська С.С. Педагогіка та методика викладання у вищій школі: навчальний посібник. Рівне: НУВГП, 2017. 292 с
10. Лазаренко О. Інноваційна компетентність професійної діяльності. Психологія. 2018. №1-2. С.10-17.
11. Освіта в реаліях війни: орієнтири міжнародної співпраці: оглядове видання / за заг. ред. О. Тупузова, О. Локшиної. Київ: пед. думка. 2022. 66с.
12. Kuhn D.A Teacher-First Guide to Distance Learning: Ease Your Transition to Online Teaching with This Practical Approach to Student Success. Independently Published, 2020. 182 p.
13. Lok J.Ch. Online Learning Educational Development. Independently Published, 2020. 192 p.

11. ІНФОРМАЦІЙНІ ДЖЕРЕЛА

1. Офіційний сайт Міністерства освіти і науки. URL: <https://mon.gov.ua/ua>

2. Prometheus: платформа масових відкритих онлайн курсів. URL: <https://prometheus.org.ua>
3. Креативність та освіта: чому це має значення. ВИЩЕ: Спільнота для навчання та викладання. http://gohigher.org/creativity_and_education
4. Інформаційний електронний ресурс, присвячений освіті в Україні та за кордоном. URL: <https://osvita.ua>
5. «Освіторія» - онлайн-медіа про освіту та виховання дітей в Україні. URL: <https://osvitoria.media>
6. TED: Ideas worth spreading – ресурс з записами відеороликів від провідних експертів спікерів про освіту, бізнес, науку, технології та творчість із субтитрами понад 100 мов. URL: <https://www.ted.com>

